YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)
29 päivänä kesäkuuta 1995 *

Asiassa C-437/93,

jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa riita-asiassa

Hauptzollamt Heilbronn

vastaan

Temic Telefunken microelectronic GmbH,

Bundesministerium der Finanzenin ollessa läsnä,

ennakkoratkaisun sisäisestä jalostusmenettelystä 16 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1999/85 (EYVL L 188, s. 1) 18 artiklan 2 kohdan d alakohdan, 18 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. J. G. Kapteyn, tuomarit C. N. Kakouris ja J. L. Murray (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: G. Tesauro,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon seuraavat kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Temic Telefunken microelectronic GmbH, edustajanaan veroneuvoja Otto Wilser ja

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen osaston virkamies Francisco Fialho, avustajanaan asianajaja Hans-Jürgen Rabe, Hampuri,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Temic Telefunken microelectronic GmbH:n ja komission esittämät suulliset huomautukset 19.1.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä,

kuultuaan julkisasiamiehen 23.2.1995 pidetyssä käsittelyssä esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Bundesfinanzhof on esittänyt 5.10.1993 tekemällään, 5.11.1993 yhteisöjen tuomioistuimeen saapuneella päätöksellä EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti kolme ennakkoratkaisukysymystä, jotka koskevat sisäisestä jalostusmenettelystä 16 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1999/85 (jäljempänä asetus N:o 1999/85, EYVL L 188, s. 1) 18 artiklan 2 kohdan d alakohdan, 18 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan tulkintaa.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa Hauptzollamt Heilbronn (jäljempänä Hauptzollamt) vastaan Temic Telefunken microelectronic GmbH (jäljempänä Temic),

jossa on kyse tullivalvonnassa tapahtuvan valmistusmenettelyn soveltamisesta viallisissa mikropiireissä oleviin, sisäisellä jalostusmenettelyllä tuotettuihin jalometalleihin.

3 Sisäisten jalostusmenettelyiden luvan myöntämisen, täytäntöönpanon ja päättämisen edellytyksistä säädetään asetuksessa N:o 1999/85 ja sisäisestä jalostusmenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 1999/85 soveltamista koskevista säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 1991 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2228/91 (EYVL L 210, s. 1, jäljempänä asetus N:o 2228/91).

4 Sisäisen jalostusmenettelyn ollessa kyseessä kolmansista maista tuoduista tavaroista ei tarvitse periä tullimaksuja, jos niitä on valmistettu tai käsitelty yhteisön alueella asetuksen N:o 1999/85 1 artiklan 3 kohdan h alakohdassa määritellyllä tavalla ja jos ne sen jälkeen jälleenviedään — jalostettuina tuotteina — yhteisön ulkopuolelle.

5 Asetuksen N:o 2228/91 1 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti jalostetut tuotteet voidaan jakaa kahteen luokkaan: pääasiallisiin jalostettuihin tuotteisiin, joiden tuottamiseksi sisäinen jalostusmenettely on sallittu, ja toissijaisiin jalostettuihin tuotteisiin, jotka ovat muita kuin edellä mainittuja tuotteita ja jotka saadaan välttämättä jalostustoimenpiteiden tuloksena.

6 Asetuksen N:o 1999/85 ** 18 artiklan 1 kohdan mukaan sisäinen jalostusmenettely päättyy pääsääntöisesti, kun jalostetut tuotteet viedään yhteisön alueen ulkopuolelle. Kuitenkin 2 kohdassa mainitaan seuraavaa:

"Maahantuotujen tavaroiden sisäinen jalostusmenettely päättyy myös silloin kun jalostetut tuotteet

...

** Asetuksesta lainatut kohdat on suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa.

b) asetetaan uudestaan sisäiseen jalostusmenettelyyn;

c) luovutetaan vapaaseen liikkeeseen;

d) asetetaan tullivalvonnassa tapahtuvaan valmistusmenettelyyn;

..."

7 Saman artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan "menettelyn päättäminen 2 kohdan c—f kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti edellyttää tulliviranomaisen antamaa lupaa, joka myönnetään, jos se on olosuhteiden vuoksi perusteltua".

8 Asetuksen N:o 1999/85 20 artiklan 1 kohdan mukaan silloin kun tavara on luovutettu vapaaseen liikkeeseen, tullivelka määritetään tuontitavaroille asetetun veron perusteella ajankohtana, jona tavaroiden asettamista sisäiseen jalostusmenettelyyn koskeva ilmoitus vastaanotetaan. Asetuksen 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa on kuitenkin säädetty poikkeus jalostetuille tuotteille. Näistä tuotteista peritään tuontimaksuja, jos ne "luovutetaan vapaaseen liikkeeseen ja ovat mukana 31 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti laaditussa luettelossa, mikäli ne vastaavat suhteellisesti niiden maasta vietyjen jalostettujen tavaroiden osuutta, joita ei ole mainitussa luettelossa". "Kuitenkin luvan haltija voi pyytää, että tuotteista peritään maksua 20 artiklassa säädetyin edellytyksin."

9 Asetuksen N:o 1999/85 18 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesta tullivalvonnassa tapahtuvasta valmistusmenettelystä on säädetty tavaran tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen ennen vapaaseen liikkeeseen luovuttamista mahdollistavasta menettelystä 26 päivänä syyskuuta 1983 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2763/83 (jäljempänä asetus N:o 2763/83, EYVL L 272, s. 1).

10 Tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen sallivassa menettelyssä voidaan yhteisön tullialueelle tuoda ilman tuontimaksua yhteisön ulkopuolelta peräisin olevia tavaroita, joihin kohdistetaan niiden laatua tai olotilaa muuttavia toimenpiteitä, ja näillä toimenpiteillä saadut tuotteet voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen, jolloin niistä peritään niihin sovellettavaa tuontimaksua. Asetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti tämän menettelyn piiriin kuuluvat kuitenkin vain erityisessä luettelossa olevat tavarat ja siinä mainitut valmistustoimenpiteet.

11 Temic tuo yhteisön alueelle säännöllisesti Kaukoidästä peräisin olevia testaamattomia elektronisia komponentteja.

12 Helmikuussa 1991 Hauptzollamt antoi tälle yritykselle luvan käyttää asetuksella N:o 1999/85 perustettua sisäistä jalostusmenettelyä, jotta se voi tarkastaa (testauksella), erotella ja merkitä testaamattomat mikropiirit. Näillä toimenpiteillä erotellaan toisistaan kaksi tuotteiden luokkaa: jälleenvietäviksi tarkoitetut toimivat virtapiirit (A-tavarat) ja vialliset virtapiirit (B-tavarat).

13 Hauptzollamt myönsi 9.8.1991 tekemällään uudella lupapäätöksellä Temicille luvan käyttää asetuksessa N:o 2763/83 säädettyä tullivalvonnassa tapahtuvaa valmistusmenettelyä testauksessa viallisiksi osoittautuneissa virtapiireissä olevien jalometallien talteenottamiseksi. Tämä lupa myönnettiin kuitenkin ainoastaan B-tavaroiden rajoitettuun määrään, joka vastasi suhteellisesti maasta vietyjen pääasiallisten jalostettujen tuotteiden määrää.

14 Kun oikeudenkäyntiä edeltäneet toimet eivät johtaneet toivottuun tulokseen, Temic nosti kanteen Finanzgericht Baden-Württenbergissä valmistusta koskevassa, 9.8.1991 annetussa luvassa olevaa rajoitusta vastaan. Kanteen nostamisen jälkeen

Saksan tuomioistuin julisti luvan mitättömäksi ja velvoitti Hauptzollamtin myöntämään uuden luvan, jossa ei ole rajoitusta. Tuomioistuin totesi, ettei tällaisesta rajoituksesta ollut säädetty tullivalvonnassa tapahtuvaa valmistusta koskevissa säännöksissä ja ettei sellainen myöskään ollut yhdenmukainen sisäisestä jalostuksesta annettujen säännösten kanssa. Lisäksi tämän tuomioistuimen mukaan tullivalvonnassa tapahtuva valmistus vastaa maastavientiä, koska se on sisäisen jalostuksen päättävä menettelytapa. Tuomioistuimen mukaan tässä menettelyssä olisi kiellettyä määrätä vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevista velvoitteista ja tullimaksujen suorittamisesta alennusta myöntämättä.

15 Hauptzollamt valitti tuomiosta Bundesfinanzhofiin. Se toi valituksessaan esille, että oli ollut syytä ottaa huomioon sisäistä jalostusta koskevat näkökohdat ja vaatimukset. Tämän vuoksi asetuksen N:o 1999/85 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti luovutettaessa toissijaisia jalostettuja tuotteita, kuten B-tavaroita, suoraan vapaaseen liikkeeseen, näistä peritään tullimaksuja ainoastaan maastavietyjen pääasiallisten jalostettujen tuotteiden, eli maastavietyjen A-tavaroiden, määrää vastaavasta osasta.

16 Koska Bundesfinanzhof katsoi, että käsiteltävänä olevan riita-asian ratkaisu edellytti asetuksen N:o 1999/85 18 ja 21 artiklan tulkintaa, se päätti esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1. Onko sisäisestä jalostusmenettelystä 16 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1999/85 (EYVL L 188, s. 1) 18 artiklan 2 kohdan d alakohtaa ja 18 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa tulkittava siten, että lupaan, joka on myönnetty tavaran tullivalvonnassa tapahtuvaan valmistukseen menettelyn päättämiseksi, voidaan liittää määrällisiä rajoituksia?

2. Onko ilmaisu 'jos se on olosuhteiden vuoksi perusteltua' (edellä mainitun asetuksen 18 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta) ymmärrettävä siten, että lupaa on ehdottomasti rajoitettava edellä mainitun asetuksen 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyn säännön

mukaisesti, eli että tiettyjen toissijaisten jalostettujen tuotteiden, joita on tarkoitus valmistaa tullivalvonnassa, on vastattava pääasiallisten jalostettujen tuotteiden suhteellista osuutta?

3. Jos vastaus toiseen kysymykseen on kielteinen:

Voidaanko edellä mainittua ilmaisua tulkita siten, että toisessa kysymyksessä mainitun tyyppinen rajoitus on sallittu, vaikkei siitä ole määrätty ehdottomasti?"

17 Näillä kolmella kysymyksellä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää saada tietää, onko asetuksen N:o 1999/85 18 artiklan 2 kohdan d alakohtaa, 18 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa tulkittava siten, että lupaan, joka on myönnetty tavaran tullivalvonnassa tapahtuvaan valmistukseen menettelyn päättämiseksi, voidaan liittää määrällisiä rajoituksia.

18 Asetuksen N:o 1999/85 johdanto-osan mukaan sisäinen jalostusmenettely on perustettu sen estämiseksi, ettei yhteisön alueelle sijoittautuneita yrityksiä, jotka käyttävät kolmansista maista peräisin olevia tavaroita tuottaakseen maastavientiä varten tarkoitettuja tuotteita, asetettaisi huonompaan asemaan kansainvälisellä tasolla, ja siksi niille on annettu mahdollisuus hankkia nämä tavarat samoin edellytyksin kuin yhteisön ulkopuolisten yritysten.

19 Tässä menetelmässä sallitaan siis se, ettei kolmansista maista tuoduista tavaroista peritä tullimaksuja, jos niihin kohdistetaan yhteisön alueella tiettyjä käsittely- tai valmistustoimenpiteitä ja jos ne sen jälkeen jälleenviedään jalostettuina tuotteina yhteisön alueen ulkopuolelle.

20 Vaikka jalostettujen tuotteiden maastavienti onkin sisäisen jalostusmenettelyn pääasiallinen päättämistapa, asetuksen N:o 1999/85 18 artiklan 2 kohdassa säädetään

muista päättämistavoista, joihin kuuluvat jalostettujen tuotteiden luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen (18 artiklan 2 kohdan c alakohta) ja niiden asettaminen tullivalvonnassa tapahtuvaan valmistamismenettelyyn (18 artiklan 2 kohdan d alakohta), josta käsiteltävänä olevassa asiassa on kyse.

21 Asetuksen N:o 1999/85 18 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti c—f alakohdassa säädettyihin vaihtoehtoisiin menettelyihin siirtymisen edellytyksenä on tulliviranomaisen antama lupa, joka myönnetään, jos se on olosuhteiden vuoksi perusteltua.

22 Asetuksessa N:o 1999/85 ja asetuksessa N:o 2228/91 ei täsmennetä niitä olosuhteita, jotka ovat luonteeltaan sellaisia, että niiden vuoksi on perusteltua antaa lupa siirtyä 18 artiklan 2 kohdan c—f alakohdassa säädettyihin vaihtoehtoisiin menettelyihin sisäisen jalostusmenettelyn päättämiseksi.

23 Asetuksen N:o 1999/85 yleisestä tarkoituksesta voidaan päätellä, että yhteisön lainsäätäjä on tarkoittanut jättää yrityksille vapauden valita muita sisäisen jalostamisen päättäviä menettelytapoja kuin jälleenviennin, kuitenkin sillä edellytyksellä, ettei niiden valinta johda väärinkäytöksiin.

24 Tämän vuoksi on syytä todeta, että tulliviranomaiset voivat kieltäytyä myöntämästä lupaa siirtyä muihin, asetuksen N:o 1999/85 18 artiklan 2 kohdan c—f alakohdassa säädettyihin sisäisen jalostuksen päättäviin menettelytapoihin ainoastaan silloin, kun ne näyttävät toteen, että näihin päättäviin menettelytapoihin siirtyminen on omiaan aiheuttamaan tosiasiallisia väärinkäytöksiä, esimerkiksi, että luvan saaja saa tulleihin liittyvää perusteetonta etua.

25 On syytä korostaa, kuten julkisasiamies on tehnyt ratkaisuehdotuksensa 11 kohdassa, että asetuksen N:o 1999/85 18 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan sanamuoto ei velvoita eikä salli tulliviranomaista lisäämään lupaan minkäänlaisia määrällisiä rajoituksia.

26 Koska asetuksen N:o 1999/85 18 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että tulliviranomainen myöntää luvan siirtyä muihin päättämismenettelyn tapoihin, kun se on olosuhteiden vuoksi perusteltua, tässä säännöksessä ei myönnetä tälle viranomaiselle harkintavaltaa rajoittaa mainittua lupaa, vaan säännöksessä säädetään tietynlaisesta automaattisesta menettelystä luvan myöntämiseksi: jos tulliviranomainen toteaa, ettei siirtyminen muihin 18 artiklan 2 kohdan c—f kohdassa säädettyihin sisäisen jalostuksen päättäviin menettelyihin ole luonteeltaan sellaista, että siitä aiheutuisi väärinkäytöksiä, esimerkiksi, että luvansaaja saa perusteetonta tulleihin liittyvää etua, sen on myönnettävä lupa; päinvastaisessa tapauksessa tulliviranomainen voi ainoastaan kieltäytyä myöntämästä lupaa.

27 Asetuksen N:o 1999/85 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisellä luetelmakohdalla ja säännöllä jälleenvietyjen jalostettujen tuotteiden ja kyseessä olevalle tullialueelle jäävien jalostettujen tuotteiden välisestä suhteesta ei ole mitään vaikutusta edellä mainittuun tulkintaan. Tämä säännös koskee aivan eri asiaa kuin mistä käsiteltävänä olevassa asiassa on kyse, koska siinä on kyse jalostetuista tuotteista perittävien tuontimaksujen suuruuden laskemisesta. Toiseksi sitä voidaan soveltaa vain suoraan vapaaseen liikkeeseen luovutettuihin jalostettuihin tuotteisiin eikä asetuksen N:o 1999/85 18 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaiseen tullivalvonnassa tapahtuvaan valmistusmenettelyyn asetettuihin jalostettuihin tuotteisiin. Näitä viimeksi mainittuja koskevien tullimaksujen laskemistavasta on säädetty 21 artiklan 1 kohdan b alakohdassa. Tässä säännöksessä viitataan ainoastaan kyseessä olevaan tullijärjestelmään soveltuviin säännöksiin eli asetuksen N:o 2763/83 11 ja 12 artiklaan, joihin ei sisälly mitään sellaista suhteellisuusperiaatetta, joka vastaisi 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa olevaa suhteellisuusperiaatetta.

28 Edellä esitetyn perusteella Bundesfinanzhofin esittämiin kysymyksiin on vastattava, että asetuksen N:o 1999/85 18 artiklan 2 kohdan d alakohtaa, 18 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa on tulkittava siten, että lupaan tullivalvonnassa tapahtuvaan valmistusmenettelyyn sisäisen jalostuksen päättävänä menettelynä ei voida liittää määrällisiä rajoituksia.

Oikeudenkäyntikulut

29 Yhteisöjen tuomioistuimelle esittäneelle Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut Bundesfinanzhofin (seitsemäs jaosto) 5.10.1993 tekemällä päätöksellä esittämät ennakkoratkaisukysymykset seuraavasti:

sisäisestä jalostusmenettelystä 16 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1999/85 (EYVL L 188, s. 1) 18 artiklan 2 kohdan d alakohtaa, 18 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 21 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa on tulkittava siten, että lupaan, joka on myönnetty tavaran tullivalvonnassa tapahtuvaan valmistusmenettelyyn sisäisen jalostuksen päättävänä menettelynä, ei voida liittää määrällisiä rajoituksia.

Kapteyn Kakouris Murray

Julistettiin Luxemburgissa 29 päivänä kesäkuuta 1995.

Kirjaaja

R. Grass

Neljännen jaoston puheenjohtaja

P. J. G. Kapteyn